XXXI. évf. 3. szám – 2019. május-június

MARANA THA

Jöjj el Uram! Jel 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

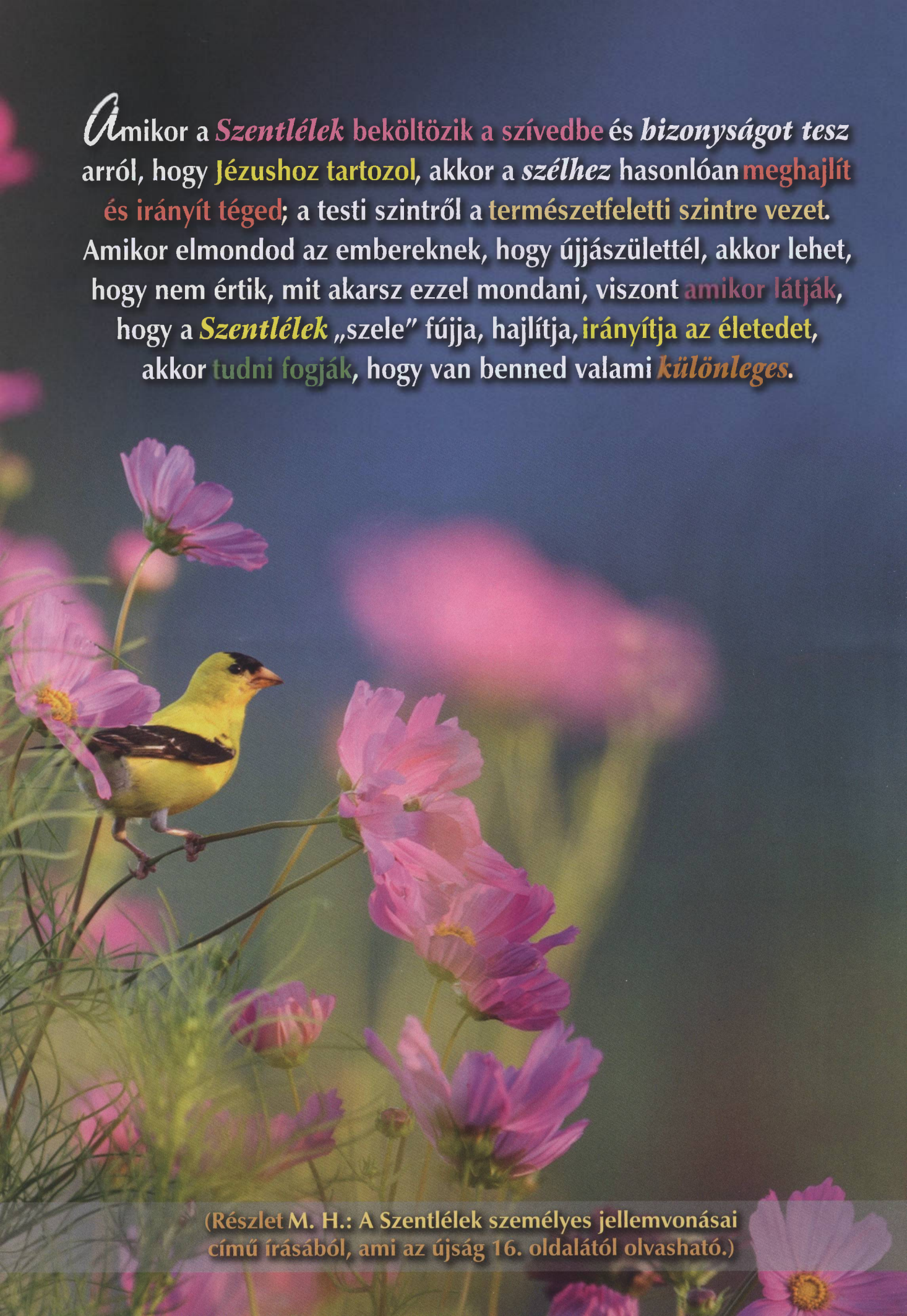

Katona István:
»Újra kell születned!«

Leo Tanner:
A fejtől a szívig

Merlin Carothers:
Hinni tanulni

M. H.:
A Szentlélek személyes jellemvonásai

Amikor a *Szentlélek* beköltözik a szívedbe és *bizonyságot tesz* arról, hogy Jézushoz tartozol, akkor a *szélhez* hasonlóan meghajlít és irányít téged; a testi szintről a természetfeletti szintre vezet. Amikor elmondod az embereknek, hogy újjászülettél, akkor lehet, hogy nem értik, mit akarsz ezzel mondani, viszont amikor látják, hogy a *Szentlélek* „szele" fújja, hajlítja, irányítja az életedet, akkor tudni fogják, hogy van benned valami *különleges*.

(Részlet M. H.: A Szentlélek személyes jellemvonásai című írásából, ami az újság 16. oldalától olvasható.)

»Újra kell születned!«

(Jn 3,7)

A Szentlélek szerepét, működését mindaddig nem értjük meg, amíg meg nem tapasztaljuk az újjászületést. A Szentlélekben van meg az az erő, amely képes átformálni az ember természetét.

❶ Szükséges

A Nikodémussal való találkozásnál meglep bennünket Jézus határozottsága: *„Ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten Országát"* (Jn 3,3) Újra kell születned! Ez úgy hangzik, mintha egy veszélyes helyzetben valaki parancsot adna: „erre menj, akkor meg fogsz menekülni!" Akit fenyeget az éhhalál, annak feltétlenül ennivalót kell találnia. Aki hirtelen rosszul lesz, annak orvost kell keresnie. Ha valakinek kigyullad a háza, azonnal ki kell rohannia a szabad levegőre, hogy a füsttől meg ne fulladjon. – Mindez azt jelenti, hogy ez a földi élet fenyegetett lét. Veszélyeket hordoz. A rossznak, a romlásnak, az összeomlásnak a fenyegetését. Erre a léthelyzetre ajánlja Jézus az újjászületést. Van, amikor egy omladozó házat nem érdemes foltozgatni. Újat kell építeni, amelyben biztonságban lehet élni. Amikor az ember újjászületik a Lélekben, akkor biztonságban érzi magát Isten szeretetében. Új örömöket, új lendületet, új bizalmat tapasztal a szívében. A Szentlélek kibontakoztatja a mélyben rejlő szépséget és értékeket.

Életünk középső szakaszában fel kell ismernünk, hogy nem tesz jobbá a pénz vagy a diploma. Belülről nem változtat meg. A hazugságot legfeljebb új köntösbe bújtatjuk – „pozíciónkat meg kell védeni". Erőszakosságunkat jónak mondjuk, elveink, emberi méltóságunk megtartása érdekében. Hogy ezek miatt másoknak fájdalmat okozunk, észre se vesszük. Senki nem tud segíteni ezekben a problémákban, csak a Szentlélek. Ő adja a világosságot, hogy mikor mit kell tenni (Jn 16,12). Ő adja az ismeretet Jézus akaratáról (Jn 14,26). Ő adja a szeretetet, amelyre minden embernek szüksége van (Róm 5,5).

❷ A születés

Amikor megszületünk erre a világra, sok újdonságot látunk magunk körül, fokozatosan jutnak el hozzánk az ismeretek. Így vagyunk a Szentlélekben való újjászületéssel is. Mit ismerünk meg először a születésünk után? Anyánk szeretetét, gondoskodó jóságát. Mit ismerünk meg a Szentlélekben való újjászületés után? Mennyei Atyánk gondoskodó szeretetét, megismerjük mennyei hivatásunkat, hogy eljuthatunk abba az országba, amelyben örök boldogság vár ránk. Megismerjük az Egyházat, amely segíti lelki életünk kibontakozását, megismerjük a Szűzanyát, mennyei édesanyánkat, aki állandóan közbenjár értünk. Ezeknek az ismereteknek az a céljuk, hogy életté váljanak bennünk! Így válik örömmé a hit. Ez bátorságot ad a mindennapi küzdelemben. S ami a legfontosabb: reményt kapunk a Lélektől, hogy minden veszteségünk ellenére győzelmet aratunk, minden szenvedésünknek értelme van. Ezért van olyan nagy jelentősége a Lélekben való újjászületésnek.

❸ Hogyan történik az újjászületés?

Jézus azt mondja titokzatosan Nikodémusnak: *„A szél ott fúj, ahol akar! Hallod zúgását, de nem tudod honna jön és hová megy"* (Jn 3,8). Ezzel jelezte, hogy az újjászületés Isten kegyelméből történik. Aki bűnbánatot tart és kéri a Szentlelket, ahhoz eljön. Isten örömmel küldi nekünk a Lelkét, mert vágyakozik az ember szívére és mert tudja, milyen nagy szükségünk van rá. Miért van rá szükségünk? Mert a bűnök megsebezték a szívünket! Mert a gonosz megkötözte érzékszerveinket. A Szentlélek meg akarja gyógyítani fájó emlékeinket, szomorúságainkat, félelmeinket. Hogy miért? Mert ezek mind akadályok, amelyek nem engedik, hogy szabadon megvalósítsuk Isten rólunk alkotott tervét. Ezért gyakran kérjük: **Jöjj, Szentlélek, gyógyíts meg, szabadíts meg, vezess engem! Ámen.**

Katona István főszerkesztő

Hinni tanulni

Hogyan tudunk Istennek örömöt szerezni? Ha keményebben dolgozunk? Ha többet imádkozunk? Ha adakozóbbak vagyunk? Vagy szentebb életet élünk?

Ezek rossz válaszok. Isten bajnokai (szentjei) az „Istennek legjobban tetszésére lenni" lista elejére a ***Benne való hitet*** tették!

Nézzük, milyen haszonnal jár, ha tetszésére vagyunk Istennek! Ha így teszünk, sokkal valószínűbb, hogy válaszol a másokért és a magunkért mondott imáinkra.

Mit szeretnél, ha mit tenne érted Isten?

Isten ***Noétól*** azt kérte, hogy építsen egy bárkát, és ennek teljesítése csaknem száz évet vett igénybe. De nem is ez volt a legnagyobb kihívás Noé számára. Hinnie kellett abban, hogy Isten tudja, mit tesz; még akkor is, ha semmi bizonyíték nem utalt arra, hogy valaha is szükség lesz egy ilyen bárkára!

Próbáld meg elképzelni, milyen lenne, ha egy százéves férfi vagy egy kilencvenéves asszony lennél, és Isten arra kéme, hidd el, hogy gyermeked fog születni. Ez történt ***Ábrahámmal és Sárával***. Gondold el, mit éreztél volna, ha arra kér, hogy ezt a gyermeket áldozd fel égőáldozatnak!

El akarnád mondani, hittel eltelve, több mint egymillió embernek – mint ***Mózes*** tette –, hogy segítesz nekik száraz lábbal átkelni a Vörös-tengeren, mialatt az ellenség gyilkos szándékkal üldözi őket?

Szent Pál évekig láncra volt verve egy tömlöcben, mégsem kételkedett soha Isten tökéletes jóságában. Te kételkedtél volna?

A Magyar Köztársaság polgáraiként Isten nem kívánja tőlünk, hogy tűzön keljünk át – de azért a Benne való bizalmat igenis kéri. Talán segítségünkre lehet ebben az Ószövetség hőseire való emlékezés. Amikor helyzetük reménytelensége ellenére Istenben bíztak, ez tetszett Istennek. Bárhol és bármikor élünk, bőséges áldásban részesülünk, de az Úr egyfolytában arra hív, hogy ***elhiggyük***: **Ő gondot visel ránk – akármi is történik velünk**.

Ez persze sokszor igen nehéz, főleg, ha semmilyen bizonyítékát nem látjuk annak, hogy Isten velünk járja életünk útját. De minél nehezebb hinni, annál nagyobb lesz az örömünk, ha visszautasítjuk a kételkedést.

Isten bármilyen jótettünknél ***többre értékeli*** a Benne való hitünket! A Megváltás is inkább hitünkön alapul, mint jótetteinken.

Ábrahám hitt abban, hogy az Úr betartja ígéretét és hite szilárd volt. Nekünk is megvan a lehetőségünk erre, hinni abban, hogy Isten gondot visel ***ránk***. Naponta sokszor adódik erre alkalom!

Gondold csak meg: mindennap van lehetőségünk arra, hogy visszautasítsuk a hitetlenséget! A hit sokszor erőfeszítést követel, mint ahogy Ábrahám esetében is. Minket is megkísért a kételkedés, de mi is – hozzá hasonlóan – megtanulhatunk hinni.

Naponta hányszor jut eszedbe, hogy Isten nem törődik veled? Ugyanennyi alkalommal hihetnél abban is, hogy igenis ***törődik veled***. Ezt a csodálatos igazságot az Úr az orrunk elé helyezte. Az a feladatunk, hogy ***várjunk Isten pozitív közbelépésére*** minden helyzetben és minden helyzet által, és ne hátrafelé nézzünk. Ezzel a meggyőződéssel örömünk csak növekedni fog!

Ha küzdenünk kell egy helyzetben azért, hogy el tudjuk hinni, Isten ezt a helyzetet is a javunkra fogja fordítani – akár az a gondolat is megkísérthet, hogy: „Örökké hinni fogok az Úrban, ha most az egyszer úgy fordítja az eseményeket, hogy jól végződjenek." Erre Ő ezt a feleletet adja: *„Ha tehát reméljük, amit nem látunk, akkor várjunk csak türelemmel"* (Róm 8,25).

Tehát bíznunk kell Istenben mindazért, ***ami még meg sem történt***! Vajon meg fogja válaszolni imáinkat? Ez az a kérdés, amit el kell felejtenünk. Ha megtanuljuk követni ezt a nehéz szabályt, szélesre tárjuk az ajtót Előtte, hogy mindig megtehesse, ami a ***legeslegjobb*** számunkra. Ami Isten szerint a legjobb, mindig az a legjobb! Ha ezt megtanuljuk, az nagy örömöt fog jelenteni számunkra!

Emberi mivoltunk mindig ***bizonyítékot*** akar. Ám Isten a hitünket jutalmazza meg. Ne feledd, minél nehezebb helyzetben vagyunk, lehetőségeink annál nagyobbak!

Ha szembekerülünk a gondokkal, sokszor elképzelhetetlennek tűnik, hogy helyzetünkből bármilyen jó származhat. Isten a hit lépéseire kér minket, arra, hogy abban bízzunk, ami képtelenségnek tűnik: *„...szenvedéseinkkel is dicsekszünk, mert tudjuk, hogy a szenvedésből türelem sarjad..."* (Róm 5,3).

Hogy ***ma*** tudjunk örvendezni, ahhoz ***ma*** kell hinnünk: Isten folyamatosan azon dolgozik, hogy problémáinkat jóra fordítsa. Tudjuk, hogy a jó dolgok növelik örömünket. Ez azt jelenti, hogy mielőtt örömünk növekedne, ***fel kell ismernünk*** valamiről, hogy az jó. Hihetjük valamiről, hogy az jó, még akkor is, ha legkevésbé sem tűnik annak, hiszen tudjuk, hogy Isten munkálkodik.

Bizony, nem mindig könnyű csak hinni és türelmesen várni. De ezt meg lehet tanulni! Gondolj a tanulás jutalmára: örülni fogunk mi is és azok is, akiken segíteni szeretnénk!

Szolgálatom hatvan-egynéhány esztendeje alatt az emberek sokszor mondták nekem, hogy megpróbáltak hinni Istenben, de nem találtak elegendő meggyőző bizonyítékot arra nézve, hogy a Szentírás igaz. Amikor rákérdeztem, hogy mit tettek próbálkozásképpen a hit elnyeréséért, minden esetben csak gyenge válaszokat tudtak adni. Nagyon kevés ismeretük volt a Bibliáról, kevés olyan könyvet olvastak el, ami hitre segítette volna őket, csak nagyon kevés időt szántak arra, hogy az Úr segítségét imádságban elnyerjék.

Ugyanezek az emberek a korábbiakban jószándékkal elmesélték nekem, hogy ők „megpróbálták" dicsőíteni Istent mindenért, hogy „lássák, mire vezet ez". Néhányan ezután arra a következtetésre jutottak, hogy Isten dicsőítése semmi jóra nem vezet. Érdeklődtem, hogy mennyi ideig ***„próbálták"*** dicsőíteni Istent? Noénak is, Ábrahámnak is hosszú-hosszú éveken át kellett hinnie és bíznia Istenben. Amikor az emberek Jézusnak azt mondták, hogy majd akkor hisznek Neki, ha csodát tesz az életükben, Ő semmit nem tett értük. Ha nem bízunk Benne, akkor gyakran válaszol így.

A vaktól hitet kért Jézus és amikor az hitt, akkor meggyógyította! ***Mindenkit*** arra biztat, higgyen abban, hogy Ő tud segíteni!

Jézus tanítványai hittek Benne, mert hitték, hogy Ő azt akarja, ami a legjobb lesz számukra. Jézus mégis tudta, hogy fájdalmas halál vár rájuk. Hogyan lehetséges, hogy ez nagy jót hozhatott számukra?

Nem sokkal Jézus feltámadása után az apostolok faluról falura jártak és hirdették mindenhol, hogy látták Jézust – élve –, miután kereszthalált halt. Ők nem akarták elhallgatni ezt az elképesztő hírt, sőt képesek voltak meghalni is inkább, mint hogy lemondjanak ennek híresztelséről. Az apostolok elszántsága – hogy inkább meghalnak, mint hogy megtagadják azt, amiben hittek – volt az, ami sokakat rábírt, hogy hitüket ők is Krisztusba vessék.

Most nekünk is megvan a lehetőségünk arra, hogy megtanuljuk, mit jelent igazán Jézusban bízni és ráhagyatkozni mindarra, amit mond.

Elképesztő, Isten-adta lehetőségünk van arra, hogy növekedjünk a hitben (lásd 2Kor 10,15). Néhányan annyira betelnek a Jézusban bízó ember örömével, hogy kisgyermekként viselkednek: túláradó örömben élnek.

A tanítványok azt kérdezték Jézustól, ki lesz a legnagyobb a Mennyek Országában (lásd Mt 18,1). Egy kisgyermeket tartva az ölében, Jézus azt válaszolta, hogy még csak ***be sem léphetnek*** a Mennyországba, ha nem válnak olyanná, mint a kisgyermekek. A gyermek talán nevetett épp akkor, ahogy a kicsik ezt sokszor teszik. Olvastam, hogy a gyerekek átlagosan 400 alkalommal nevetnek egy nap. Örülök, ha valaki így szól hozzám: „Merlin! Olyan boldognak látszol!" Számomra ez azt jelenti, hogy „kisgyermekként" viselkedem.

Isten mindannyiunk számára felajánlja ugyanezt a gyermeki örömöt, és a mi örömünk sokakat Krisztushoz fog vonzani!

Ha gondjainkon és hibáinkon rágódunk, akkor csak kevés embert fogunk – ha egyáltalán valakit is – Krisztushoz vezetni.

Talán még mindig azon tűnődsz, ***hogyan*** érhető el a hit által az öröm?

Elővetted a Bibliát az utóbbi időben? Ez az a könyv, amely azt állítja, hogy ***az élet legnagyobb kérdéseire megadja a választ***, a könyv, amely erőt ígér nekünk és bizony örömöt is.

Tanulmányoznunk kell ezt a könyvet! Alá kell húznunk benne bizonyos részeket, elgondolkodni ezeken és legjobb tudásunk szerint eldönteni, hogy mit ***tegyünk***. Ez különösen akkor fontos, ha kétség és boldogtalanság ver gyökeret az életünkben.

Jézus így szól: *„Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen"* (Jn 10,10).

Tanulmányoznunk kell, meg kell tanulnunk és gyakorolnunk mindazt, amit Jézus mondott, hogy megtudjuk, mit jelent az ***élet a maga bőségében***. Én azt hiszem, ez örömöt jelent – és ez Isten minden gyermeke számára igaz!

Sokan megtanulták már, hogy minél többet gyakoroljuk, amit Jézus tanított nekünk, annál nagyobb lesz az örömünk!

Merlin Carothers

Mit jelent meghalni önmagadnak?

„Ha a búzaszem nem hull a földbe és nem hal el, egymaga marad..." – mit jelent ez a hétköznapokban?

Jézus tanítása hétköznapokra lefordítva:

- Ha megfeledkeznek rólad, ha nem törődnek veled, s te nem foglalkozol a sérelmeiddel, hanem derűs szívvel mész tovább – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha nem fogadják meg a tanácsodat, kinevetik a véleményedet, s te nem engeded, hogy elhatalmasodjék szívedben a harag, hanem mindezt türelmes, szeretetteljes hallgatással fogadod – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha szeretettel, türelemmel elviseled gyerekeid rendetlen szobáját, a váratlan eseményeket, a késlekedést, a bosszúságot, ha mindezt eltűröd, amint az Úr Jézus tette – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha nem beszélsz magadról, nem emlegeted a teljesítményeidet, nem sóvárogsz dicséretre, elismerésre, ha valóban háttérben akarsz maradni – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha látod, hogy a testvéred sikeres és őszintén vele tudsz örülni, s akkor sem irigykedsz rá, ha neked rosszabbul megy a sorod – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha megelégszel bármilyen étellel, ruhával, ajándékkal, időjárással, társadalmi környezettel – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha el tudod fogadni a javító kritikát, ha alázattal igent tudsz rá mondani a másik ember felé és szíved mélyén is lázadás és neheztelés nélkül – ezt jelenti meghalni önmagadnak. ■

A Lélek érintése

A Szentlélek-szemináriumon történt

Tanúságtétel

Második alkalommal vettem rész a Szentlélek-szemináriumon. Biztosan tudtam, hogy jó és gyümölcsöző lesz az életemben. Most konkrét kérdésekkel és kíváncsisággal érkeztem.

Az előadások és kiscsoportos beszélgetések sok mindenre választ adtak. Még a Szentlélek hívás előtt olyan élményben volt részem, hogy a beszélgetés során új dolgokat mondtam a többieknek, ami még nekem is újdonság és tanítás volt.

Az életgyónást nem sikerült elvégeznem a Szentlélek hívás előtt, de azért ott ültem egy széken az oltáriszentség előtt és hárman imádkoztak felettem.

Mondtak sok mindent, amit figyeltem és próbáltam megjegyezni, és vártam a Lélek érintésére, de nem jött. Ekkor visszaemlékeztem Zoli szavaira, hogy bocsássak meg mindenkinek, s ezt megtettem. A felettem imádkozó azt mondta, hogy engedjem el magam és ne szégyelljem az érzéseimet kimutatni, meg fogom látni Jézus arcát. A kinyitott kezeimet még jobban széttárta a térdemen. Én fölemeltem az arcom és a csukott szemeimen keresztül egy fényességes jelenséget tapasztaltam meg, ami teljesen magával ragadott.

Első szavaim azok voltak, hogy szeretlek és bocsáss meg! Könnyezve dicsőítettem őt szerény szavaimmal egy ideig. Majd elmúlt ez a megérintettség és lehajtottam a fejem. Kezem-lábam elkezdett finoman remegni. Utólag úgy fogalmaztam meg, hogy túltöltöttél Uram. A felettem imádkozók otthagytak ültő helyemben és még sokáig maradtam így beszélgetve az Úrral.

Utána úgy éreztem, mintha nem tudtam (akartam) volna a szemem, szám kinyitni, az összekulcsolt kezeimet széttárni – mintha egybekapcsoltak volna. Halványan hallottam a körülöttem szóló zenét, hangokat. Úgy fogalmaztam meg később, mintha magzati pózban lettem volna és nem hallottam csak annyit, hogy gyógyítalak.

Jó volt, hogy volt időm mindenre időt hagyni és ott ülni, ameddig akarok, nyugalomban lenni. Majd lassan kinyitottam a szemem, a szám, kezdtem ocsúdni az élményekből. Mint kiderült, közben négy másik emberért is imádkoztak.

A boldogságtól megrészegülten mentem haza, napokig énekeltem mindenhol és könnyű volt a kísértésnek ellenállni! Mikor jött egy benyomás, rögtön jött a kérdés is: tényleg meg akarod tenni? Már tudtam is a választ. Persze, hogy nem, bocsáss meg!

A következő hetekben pedig más értelmet nyertek a szentírási részek, ismert énekek, mint például:

„Ti azonban boldogok vagytok, mert a ti szemetek lát és a fületek hall. Igazán mondom nektek: sok próféta és igaz ember szerette volna látni, amit ti láttok, de nem látták, és szerették volna hallani, amit ti hallotok, de nem hallották.” (Mt 13,16-17)

„Könnyek völgyén, ha vándorolok én, az bővizű források völgye lesz, Megyek tovább, egyre följebb már, míg Sionon arcod fölragyog.” (Csiszér)

„Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajtad és könyörüljön terajtad! Fordítsa az Úr az Ő orcáját rád és adjon békét tenéked!” (Ároni áldás)

Az Úr az imádkozók által azt is mondta, hogy a halmokat és akadályokat, amiket az életemben felhalmoztam magam elé, majd ő lebontja. Egy fontos döntés már megszületett idén az életemben és ezt is annak tulajdonítom, amit az Úr mondott – béke és megkönnyebbülés lett az eredménye.

Dicsőség és hála Urunknak, Istenünknek!

N. N.

Az IMA

V/4. rész

Az IMA öröme

Az öröm tiszta szó. Válasszuk el az élvezettől. Öröm az a lelkiállapot, melyben magasabb rendű igényeink jutnak teljesedéshez. Tehát nem puszta jólét és kellemesség. Ezek a vonások az élvezetben is megvannak, s az élvezet lehet szennyes és bűnös. Az ember értékskálájától függ, hogy miben gyönyörködik. Van, aki emésztőszerveitől és nemi szerveitől várja boldogságát, mások kívánságuk kielégülésétől, hatalmi vágyaik teljesedésétől, mások tudományos vagy művészi törekvéseik sikerétől, és vannak, akik lelkük Isten felé közeledő munkájától várják a boldogságot.

Minél magasabb rendű az értékskála, annál alkalmasabb örömök ébresztésére. Az öröm jellegzetes vonása, hogy kíséri az alkotást, mindannyiszor föllép, amikor erőink teremtéshez járultak, amikor a még nem volt, a most kezdődő lét szolgálatába állottak. Az anya örül gyermekének, a művész mesterművének. Ennek a teremtő örömnek példáját az Úr adta meg, amikor a lét szakaszain végigpillantva gyönyörködött: „Látta Isten, hogy jó." Az ember teremtő munkái között a legnagyobb örömmel jár saját lelkének folytonos újjáteremtése a morális vonalon. Ezzel tölti be legmagasabb rendeltetését, s amit eközben érez, az a tiszta teljesedés az öröm.

Az ilyen teremtés a tiszta öröm. Mert bár minden örömben van teremtés, de nem minden teremtés öröm. Az a teremtés, melynek örömöt kell hoznia, a lélek rendeltetésének irányában halad. Az a teremtés örvendetes, mely a lélek fejlődését annak Istentől szándékolt vonalán vezeti a fokozatosan haladó beteljesedés felé. Ezt az örömöt ígéri Jézus apostolainak, ezt az örömöt élik át a szentek és a szentség felé haladó lelkek. Az ima öröme tehát a lélek teremtődésének isteni szándékok irányába eső munkájában jelenik meg, és annak boldogító szimptómája. Mégis azt tapasztaljuk, hogy nem minden ima örvendetes. A lélek szétszórt, fásult, gondolatszegény. Az ima üres, nem kapcsol tovább, csupán magam vagyok. Mintha a természetfölötti vezetékek lehullottak volna körülöttem. Felvevő készülékeim romlottak, elzáródom.

Ennek oka lehetek **önmagam**. Nem vagyok átadva. Nem tudom, hogy benne élek az isteniben, lelkem éltető elemében. Elárvultan állok, mintha magam volnék. A tevékeny lélek érzékeny Isten jelenlétére. Olyan, mint az erőteret kémlelő érzékeny műszer.

Meg lehet róla tudni, hogy Isten kezében van. Ebből a természetfölötti erőtérből nem lehet kilépni, mert betölti a mindenséget, benne élünk, mozgunk és vagyunk. De a lélek lehet érzéketlen az Istenére. Mi ronthatja meg? Az, hogy **nem figyel**.

Nem vállalja a feszültséget. Még nem rontotta meg a bűn, a nagy érzéktelenítő, még él benne a kegyelem megszentelő ereje, de nem állítja be gondolatait Isten keresésére. Sokan ilyenkor „szárazságról" panaszkodnak. Szeretném erre azt mondani nekik: testvéreim, mi még nem tartunk ott. A szárazság a szentek lelki próbája és hosszú, lelkes ima-korszakokat követ. Nekünk egészen más bajunk van. Egyszerűen nem figyelünk.

A szárazsággal sújtott szent figyel. Nem koncentrációs munkában átégetett lélekkel figyel. De a legteljesebb figyelésben sincs meg az istentudat öröme. A szárazságban a lélek nem mulaszt, Isten vonja el magát tőle. Ez már természetfölötti nevelőeszköz a haladó lélek számára. Mi pedig ott tartunk, hogy járunk a figyelés iskolájába. A koncentrálás hiánya a szórakozott ima, melyben a lélek nem tesz eleget. Ha valaki ez irányban meg akarja ítélni magát, tegyen komoly kísérleteket az erősebb koncentrálásra. Figyeljen jobban. Kormányozza gondolatainak járását,

s imája megjavul, jobban átéli azt, amit jobban megfigyel, s öröme lesz egyre fokozódó imaélményében. Ezzel egyszersmind el is döntötte, hogy imában való örvendezésének hiányát természetes okokból kellett származtatnia. Ha a teljes koncentrálás mellett sem éled fel az ima öröme, akkor a lelki szárazság ténye előtt állunk.

Mi okozhatja a természetes figyelmetlenséget? Az imádkozónak meg kell vizsgálni magát a következőkben. Nem okozza-e természetes lustaságom? A figyelem munka, a természetfölöttiekre való figyelés fokozott munka. Valami ellenállás-küszöböt kell átlépnem, mielőtt imához fogok. A lélek gátakat érez és nehezen vállalkozik a küzdelemre. Az ima nagy munka mindaddig, míg a lélek nincsen teljesen átadva Istennek. Az egész idegzetet bele kell hajlítani az egyirányú figyelésbe. Más, megszokott reflexek akadályt vetnek e munka elé. A sokszor ismételt imaszöveg-reflexek viszont automatizálódnak, s megengedik a velük egyidejű más reflex érvényesülését: elszórakoztam. Lustaságom tehát két nehézséggel állít szembe: vonakodom a feszültség felvételétől, a kormány megragadásától, ellazulok a mégis felvett beirányulástól és engedem eltéríteni magamat.

Ha ezt a lelki diagnózist megállapítottam, gyógykezeléshez kell fognom. Ha az imában figyelmetlen vagyok, bizonyosan más téren is az vagyok. Ha nem vagyok ura Isten felé fordított gondolataimnak, bizonyosan nem vagyok ura dolgaim vezetésének, napjaim beosztásának sem. Aki az imában szétszórt, az kötelességeiből is enged, az nem érkezik pontosan sehova, az elbocsátja munkája szervezésének gyeplőjét is; tehát nem speciálisan imádkozni kell tanulni, hanem az összeszedettség gyógyítására van szükség.

Lehet az értelmet koncentrációra nevelni. Mindenki végezhet személyes gyakorlatokat ebben az irányban. Ha megfigyeljük magunkat, a napnak mily csekély részében választjuk meg öntudatosan gondolatunk tartalmát s mily nagy részben vagyunk kiszolgáltatva ismeretlen föltételektől irányított gondolatjárásunk szeszélyeinek, megdöbbenünk s megértjük, miért oly nehéz az ima perceiben kitartani a választott gondolatok mellett.

Értrelmünk e formális nevelését bármilyen gondolatanyagon lehet végezni, de a lélek táplálására leghasznosabb, ha ima-gondolatokkal végezzük. A napi elmélkedés ennek a gondolatnevelésnek az iskolája. Megszokást teremt gondolataink vezetésére; ez az új lelki képesség az elmélkedés természetes gyümölcse. Ehhez járulnak a természetfölöttiek, melyek tárgyából fakadnak, s a benne megvalósuló istenkapcsolatnak és erkölcsi orientálódásnak termékei.

Az elmélkedés iskolája képesíti a lelket az egyebekben való koncentrálásra is, megszoktatja, hogy rendezett utakon járjon ahelyett, hogy gondolatjárásának vakon nőtt bozótjaiban tévelyegjen; szárnyával pedig ráborul a nap teendőire, isteni szándékkal járatja át őket, imádsággá teszi a munkát, Isten gondolatai szerint szervezi a nappalt és előkészíti a nyugalmat.

Úgy átjárja az értelem minden rétegét, hogy az ébredés már Istenre nyílik, az álom az Úr előtt fogja le a szemet, még az éjszakai félálmok is tele vannak az Úrral s azzal a tudattal, hogy Isten örök erőterében élek, s minden gondolatommal, minden cselekvésemmel Őt kell tudnom és szolgálnom. Az így nevelt figyelem Isten felé hajló és feléje növő gondolatot teremt, és saját botlásain át alakul abban az életteremtésben, mely Istenhez közelít és benne fejlődésének minden fokán kimondhatatlan örömét leli.

Ezen a fokon az **ima öröme** a figyelem haladásával növekedik, ez a korszak az értelem behajlítása Isten „édes” igájába. Ez az akarat nevelésének ideje, melyben az ima sikere jórészt tőlünk függ, amikor személyes erőpróbáinkat természetes eszközökkel jutalmazza az Úr. A léleknek hosszan kell természetes eszközeivel dolgoznia, azokkal valóságos gondolat-tréninget kell elérnie, mielőtt arra a természetfölötti útra léphetne, melyen Isten rendkívüli eszközöket is alkalmaz nevelésében. Ebben a korszakban az ima az értelem nevelésével arányosan mélyül és magasztosul, s az így átdolgozott értelem alkalmas eszközzé válik arra, hogy az Úr megkezdje vele a lélek természetfölötti kezelését.

dr. Dienes Valéria

— **FOLYTATJUK** —

A Lélek gyümölcse: a hűség

A hiteles keresztény életnek megvan a saját elsőbbségi rendje az életünkben: az első helyen van Isten, a második helyen az emberek, a harmadik helyen mi. Helyénvaló tehát, hogy amikor a Szentlélek gyümölcsének harmadik csoportjáról beszélünk, akkor figyelmünket a belső emberre összpontosítsuk. A Szentlélek munkálkodik bennünk, hogy rajtunk keresztül is működhessen. Az ő bennünk „léte" sokkal fontosabb, mint a „cselekvése". Amikor azonban azok vagyunk belül, amiknek lennünk kell, akkor kezdünk gyümölcsöt teremni, egyre többet, aztán meg sokat. Ez a végső cél lebegett Pál apostol lelki szeme előtt, mikor ezt írta: *„Hiszen Isten maga műveli bennetek jóakarata szerint a szándékot meg a végrehajtást is"* (Fil 2,13). Azt is mondja: *„Bízom abban, hogy aki megkezdte bennetek a jót, be is fejezi Krisztus Jézus napjáig"* (Fil 1,6).

A lelki gyümölcs harmadik csoportja olyan valami, ami a bensőnkben megy végbe. Ez hűségből, szelídségből és önuralomból áll.

A hűség itt nem a keresztény által gyakorolt hit, hanem inkább az a hűség vagy megbízhatóság, ami a Szentlélek által terem egy neki átadott életben.

Ugyanez a szó fordul elő a Tit 2,10-ben, ahol a King James-féle fordításban „megbízhatóság" szerepel. Ez a jellemvonás nagy dicséretben részesül a Szentírásban. A kis dolgokban való hűség az egyik legbiztosabb jellempróba, amint Urunk ezt a talentumokról mondott példázatában jelzi: *„mivel kevésben hű voltál, sokat bízok rád"* (Mt 25,21). A jó erkölcs nem annyira mennyiség, inkább minőség kérdése. A jó az jó, a rossz az meg rossz a kicsi dolgokban éppúgy, mint a nagyokban.

Péter éles határt von azok között, akik hűségesen járnak Istennel és akik megint belemerültek a világ dolgaiba. Azt írja: *„Jobb lett volna nekik, ha meg sem ismerik az igazság útját, mint hogy annak megismerése után eltérjenek a nekik adott szent törvénytől. Találóan áll rájuk a közmondás: »Visszatér az eb ahhoz, amit kihányt«, meg ez: »A megfürdött sertés pocsolyában hempereg«"* (2Pt 2,21-22)

János harmadik levele csupán tizenöt versből áll. Diotrefész és Demetriosz a két főszereplő. Demetriosz volt az Úr hűséges követője, akiről így szól a jellemzés: *„Demetrioszról mindenki, maga az igazság is tanúskodik"* (3Jn 12). Az elismerést azért kapta, mert szóban és igazságban, elvben és a gyakorlatban hűségesen követte az Urat.

Az iparban van egy közismert kifejezés: „átfutási idő", ami a megrendelés leadása és az áru átvétele között eltelik. Sok keresztény sajnálni fogja egy napon azt az öntevékenységre pazarolt időt, ami aközött telt el, mikor Isten felmutatta nekik a rájuk vonatkozó tervét, és amikor végre cselekedni kezdték azt. A hajdani izraeliták néhány hónap alatt meg tudták volna tenni az utat Egyiptomból Kánaánba. Ehelyett negyven évig vándoroltak és egy egész generáció kihalt a hűtlenség miatt.

A hűség hiánya valójában a lelki éretlenség jele. Az érzelmi éretlenség egyik jele a felelősség vállalásának visszautasítása. Egy fiatal a felnőttség minden kiváltságát magának akarná, de visszautasítja a felelősség vállalását. Ez lelkileg is így igaz. Isten ránk szabott – mint érett keresztényekre – bizonyos kötelezettségeket is. Amikor engedetlenkedünk és visszautasítjuk ezeket a kötelezettségeket, hűtlenek vagyunk. Másrészt, amikor hűségesek vagyunk, az azt jelenti, hogy elfogadtuk az Istentől nekünk adott kötelezettségeket. Ez a lelki érettség jele, és az egyik fontos gyümölcs, amit a Lélek hoz az életünkbe.

Legtöbbünk bizonyára lassabban fejlődik, mint kellene, mert nem engedi, hogy a Szentlélek irányítsa élete minden területét. Inkább hűséges engedelmességgel engedjük, hogy a Szentlélek Isten minden rossz szokást és káros befolyást azonnal eltávolíthasson belőlünk. Türelmetlenné válhatunk, mikor felfedezzük, hogy oly hosszú időbe telik, míg olyanok leszünk, mint ő. De mégis türelmeseknek és hűségeseknek kell lennünk, mert azt, hogy hasonlók legyünk őhozzá, megéri kivárni. Viszont ha sikerülne is teljesen érett kereszténnyé válnunk, nemigen hiszem, hogy ennek tudatában lennénk. Ki állíthatná azt magáról ebben az életben, hogy teljesen tökéletes? Azt azonban tudjuk, hogy mikor majd előtte fogunk állni az örökkévalóságban, vele együtt megdicsőülünk. A Szentlélek Isten tervének egyre mélyülő munkáját kezdi véghezvinni az életünkben, mihelyt készek vagyunk hűségesen „igen"-t mondani az ő akaratára.

A Szentírásban bőven van olyan történet, mint Ábrahámé (Zsid 11,8-10), aki hűséges volt az Isten előtt járásban. Az egész 11. fejezetet végig kellene tanulmányoznunk, amint felsorolja azokat a férfiakat és nőket, akiket Isten hűségeseknek nevez.

Veszélyes dolog Istent kísérteni, ahogy Ámosz napjaiban tették a „hűtlenkedők". Azokra nézve jelentette ki Isten: *„Íme, jönnek napok – mondja az Úr –, és éhséget bocsátok a földre, éhséget, de nem kenyérre, szomjúságot, de nem vízre, hanem az Úr igéjének hallására."* (Ám 8,11)

Inkább Jakab tanácsát kell megfogadnunk: *„Boldog az az ember, aki kiállja a megpróbáltatást, mert ha hűnek bizonyul, elnyeri az élet koronáját, melyet Isten azoknak ígért meg, akik szeretik őt"* (Jak 1,12). Aztán azt mondja: *„Aki azonban figyelmesen beletekint a szabadság tökéletes törvényébe, sőt el is mélyül benne, és nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója, az boldog lesz tetteiben"* (Jak 1,25).

Újból és újból hangzik a figyelmeztetés, hogy legyünk hűségesek. Mint már korábban láttuk, a Bibliában számos, e korszak végére vonatkozó ítéletről olvasunk. Köztük az egyiket „Krisztus ítélőszéké"-nek hívják. Egy napon valamennyi keresztény ott fog állni Krisztus előtt, hogy számot adjon arról a munkáról, amit megtérése óta véghezvitt. Mi nem a világ szemében elért sikerek alapján leszünk megítélve, hanem, hogy milyen hűségesek voltunk azon a helyen, ahova Isten állított minket. Pál apostol az 1Kor 3,9-16-ban arra utal, hogy Isten a hűség alapján fog megítélni minket.

Van amikor hűségünknek az a legnagyobb próbája, hogy mennyi időt töltünk el Biblia-olvasással, imádkozással és megmaradunk-e az igazságosság elve mellett, amikor jóléttel áldatunk meg. Meglepett, amikor nemrég egy keresztény ezt mondta: „Hűséges kereszténynek lenni a modern Amerikában nehéz." Olyan könnyű elfelejteni és elhagyni a mi Istenünket a jólét közepette, főleg az anyagiasság burjánzása idején. Ez az oka annak, amiért Jézus elmondta nekünk, hogy nehéz a gazdagnak bejutni az Isten országába. Üdvözülhet a gazdag is, de a Biblia szól a gazdagság csábításáról (vö. Mt 13,22). E világ gondjai és terhei sokszor megzavarnak minket abban, hogy az Úr előtt hűségesen járjunk. Az anyagi javak bősége közepette vigyáznunk kell, nehogy mi is ugyanabba a kelepcébe essünk, mint a laodiceaiak. Ők Isten haragját és nemtetszését vonták magukra, mivel úgy érezték, hogy nekik nincs szükségük semmire, mert anyagilag gazdagok (Jel 3,17). *„Aki meg akar gazdagodni, kísértésbe esik, (az ördög) kelepcéjébe, és sok oktalan meg káros kívánságba, melyek romlásba és kárhozatba döntik az embert. Minden baj gyökere ugyanis a pénz vágya. Néhányan törik magukat utána, ezért a hittől elpártoltak és sok bajba keveredtek."* (1Tim 6,9-10)

Ha sírfeliratot véshetnénk Pál apostol sírjára, az így szólhatna: „Hűséges volt mindhalálig." Miközben kivégzésére várt, habozás nélkül ki tudta jelenteni: *„A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövetelét"* (2Tim 4,7-8). Akármi kudarc érte is Pált, és bármennyire is elmaradt a tökéletesség mértékétől, azt tudta, hogy neki az Úrhoz mindhalálig hűségesnek kell lennie.

Ez a csodálatos ajándék a Lélek gyümölcséből azt jelenti: hűség a bizonyságtételünkben, hűség az odaszentelésünkben és elhívásunkban, és hűség Krisztus parancsaihoz. És a hűség végső jutalma adva van a Jel 2,10- ben: *„Légy hű mindhalálig, s neked adom az élet koronáját."*

B. G.

JÖJJ, ATYA ÉS FIÚ LELKE!

Jöjj, szeretet Lelke, gyermekség Lelke,
béke, bizalom, szent öröm Lelke!
Jöjj, titkos ujjongás a világ könnyei között!
Jöjj, győzedelmes élet a földi halál világában!
Jöjj, szegények Atyja, szorongatottak pártfogója!
Jöjj, örök igazság világossága!
Jöjj, szívünkbe kiárasztott szeretet!
Nem kényszeríthetünk, mégis bizakodunk.
Szívünk titokban fél jöveteledtől,
mivel önzetlen és jó vagy, más, mint a szívünk.
Mégis az a legbiztosabb ígéretünk, hogy eljössz.
Jöjj tehát, jöjj naponta újból, és egyre közelebb!
Benned bízunk.

Miben is bízhatnánk különben?
Szeretünk, mivel te magad vagy a szeretet.
Benned Atyánk az Isten.
Köszönjük, ó Megelevenítő, ó, Szentlélek,
hogy bennünk lakozol, hogy te magad lettél
az élő Isten pecsétje bennünk, annak pecsétje,
hogy az ő tulajdona vagyunk.
Maradj velünk! Ne hagyj el minket!
Az élet keserű harcaiban sem!
S a végén se, amikor minden sorsunkra hagy!
Veni, Sancte Spiritus!

Karl Rahner

A mélyebb imaélet feltételei

II/2. rész

Az alábbi tanácsok közül melyeket tartod jónak és alkalmasnak arra, hogy általuk elmélyítsd imaéletedet?

A négy alapvető emberi szükségletnek bizonyos fokig teljesülnie kell:

a) tapasztalom, hogy *szeretnek*,

b) tapasztalom, hogy *értékes ember vagyok*,

c) néhány emberrel *mélyebb emberi kapcsolatban élek*,

d) tapasztalom, hogy *képes vagyok szabad döntésekre*. Akiknél ezek az alapvető szükségletek nagymértékben betöltetlenek, azoknak nehéz elindulniuk az igazi imaélethez vezető úton.

Az igazi ima elsajátításához fontos **az érzelmi világ bizonyos fokú fejlettsége**. Aki állandóan elnyomja érzéseit önmaga és mások előtt, Isten előtt is ezt teszi és nagyon nehéz neki Istennel kapcsolatba kerülnie. Csak értelemmel és akarattal nem lehet személyes kapcsolatot kiépíteni.

Az érzelmi világ kifejlesztéséhez segítséget jelent:

a) testi érzékelés kifinomítása,

b) a természet szemlélése,

c) az érzések írásban való kifejezése (például levélírás Jézusnak),

d) érzelmi síkon való dialógus egy jó baráttal, házastárssal.

Fontos, hogy a vezetett is és a vezető is **ismerje a vezetett imaéletének történetét**. A legtöbb ember imádkozott már életében, tehát nem jó azt mondani, hogy most kezdjünk el imádkozni. Már meglévő alapokra kell építeni és ha szükséges, az eddigiekben bizonyos javításokat eszközölni.

Az imaélet elkezdéséhez vagy elmélyítéséhez **imatapasztalat szükséges**. Ennek egyik formája az, hogy együtt olvassuk a Szentírást és csendben ízlelgetjük Isten szavát. Utána pedig megosztjuk imatapasztalatunkat. Kezdetben Izajásból, a Zsoltárokból, a Második Törvénykönyvből és az evangéliumokból válogatott részeket lehet erre használni.

Megkérjük a kezdőt, hogy **jöjjön el egy rövid, két-háromnapos ima-megtapasztalást nyújtó lelki hétvégére**, ahol személyes irányítást adunk neki. Ezzel a tapasztalattal el tud indulni. Természetesen jó, ha időnként beszámol az imaéletéről vezetőjének.

Kis csoport számára **„imaiskola" megszervezése** is jó segítség lehet. *Jálics Ferenc: „Tanuljunk imádkozni"* vagy *Anthony de Mello: „Test és Lélek imája"*, *Leo Tanner: „A Biblia tematikus megosztása"*, *Katona István: „Imaiskola – imaszeminárium"* (Marana Tha) című könyveket lehet erre a célra használni.

Már kezdettől fogva fontos, hogy **az ima és a mindennapi élet integrálódjon**. Ebben segít *„A szerető Figyelmesség Imája"*. Ezt minél előbb meg kell ismertetni a vezetettel.

Egy jó lelki olvasmány mélyen átérzett olvasásán keresztül is meg lehet tanulni imádkozni: Olvass lassan és hangosan! Ha egy szó megragadja figyelmedet, ismételd el többször és ízleld meg! Érezd át, hogy azok a szavak vagy mondatok mennyire gazdagítják a szívedet! Nézd és ízleld a szavak mögött rejlő értelmet is! Úgy olvasd, mintha Jézus szólna hozzád azokkal a szavakkal. Próbáld meglátni és elfogadni Isten hívásait, amelyeket az olvasás közben ismersz fel.

Az ima mindig szeretetteljes meghívás, ajánlat Isten részéről. ***„Ubi caritas et amor Deus ibi est"*** = Ahol szeretet és szerelem, ott van az Isten. **Az ima Istentől jövő szeretet-hívás.** Ő már előbb szeret ben-

nünket, vár ránk és a maga részéről mindent megtesz, hogy felelni tudjunk szeretet-hívására. Mindig Isten szerető Lelke imádkozik bennünk.

Az imádkozni-tanulás nem más, mint **átérezni és megtanulni őseink imamódját**, amit a Szentírás rögzített számunkra. Az ő imatapasztalatukat összehasonlítjuk a miénkkel, az ő érzéseiket a mieinkkel, és mi is megosztjuk, amit tapasztaltunk az imában társainkkal, ahogy ők is tették. Így mélyül el imaéletünk.

Nem szabad elfelejteni Loyolai Szent Ignác *Lelkigyakorlatos Könyvének* mondását: ***„Gondolja meg mindenki, hogy annyira halad majd előre minden lelki dologban, amennyire kivetkőzik önszeretetéből, önakaratából és önérdekéből."***

A szentek életében ez jól megfigyelhető. Amint nekik is, számunkra is bizonyos „sivatag-élmény", „barlangba-vonulás", „a csend megtapasztalása" nagy segítség az imaéletben való előrehaladáshoz.

Nem tanácsos az imát úgy beállítani, mintha az „kötelesség" lenne. Jobb úgy beszélni róla, mint kiváltságos ajándékról, amit hálával és örömmel veszünk. Az ima mindig szeretetteljes meghívás, ajándék Istentől.

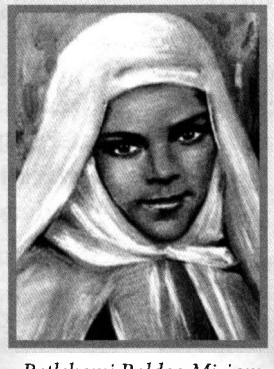
Gyakorlatok

- Szembenéztél-e azzal, hogy milyen az istenképed? Mit éreztél, amikor ezzel foglalkoztál?
- Mit tartasz fontosnak, amikor saját istenképeddel akarsz foglalkozni?
- Igazi éned ismerete és feltárása elengedhetetlen az imaélethez. Mik a jelei annak, hogy ez a feltétel megvan és oda tudod adni magadat Istennek?
- Milyen lelki olvasmány segített imaéleted kialakításában? Konkrétan miben segített?
- Hogyan tudod jobban meglátni, mélyebben átérezni Isten szeretetét múltadban, jelen helyzetedben és jövőddel kapcsolatban? Van-e „sivatag-élményed"? (Több napon keresztül senkivel sem beszélsz, a szentmise, szentírás és a zsolozsmán kívül semmit nem olvasol, csak Istennel beszélgetsz.)
- Mi az, amit saját tapasztalatodból leginkább ajánlani tudnál másoknak?
- Mi akadályozza az imaélet fejlődését?

Nemes Ödön S.J.

XIII. Leo pápa elrendelte...

Az Úr Jézus a havi Szentlélek-misét és a Szentlélek-kilenced végzését kérte a Szentlélek-imádás terjesztésére Betlehemi Mirjam nővéren keresztül. Ezt a kívánságot rendje a jeruzsálemi pátriárkán keresztül el is juttatta a Szentatyához. XIII. Leó pápa két enciklikát adott ki a Szentlélek imádásáról: 1895. május 5-én: „Provida matris". 1897. május 9-én: „Divinum illud munus", ez utóbbiból részlet a következő:

Betlehemi Boldog Mirjam

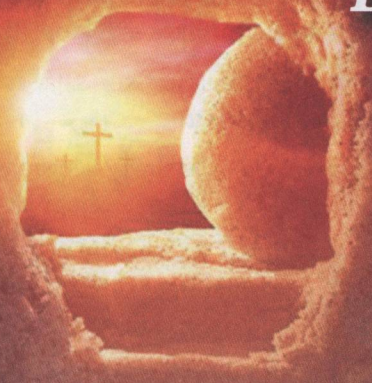
„Elhatározzuk és elrendeljük, hogy az egész katolikus világban a jelen és a következő években Pünkösd előtt az összes plébániatemplomban kilencnapi ájtatosság legyen..." Mirjam nővér szenvedései érdemeivel segíti azokat, akik közbenjárásáért folyamodnak a szegény bűnösök megtéréséért, a megkötözöttek és megszállottak szabadulásáért (alkohol, drog, pénz, élvezetek, stb.). Tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy korunk problémáinak orvoslására nagy hatású közbenjáró szentet kaptunk benne az isteni Gondviseléstől.

Kérjük boldog Mirjam nővért az Új Pünkösdért, elsősorban hogy a Szentlélek kegyelme a mi szívünkön át mások számára is kiáradjon. Az Égiektől kapott nagy küldetésének a jelentősége még nem eléggé ismert az Egyházban, de biztos, hogy tisztelete is fel fog virágozni és az ő szobra is ott lesz sok templomban. Kapcsolódjunk be munkájába: szeressük a Szeretet Lelkét (és ezáltal a saját lelkünket is) és végezzünk (akár folyamatosan is!) kilencedeket a Szentlélek Úristen tiszteletére! „Tüzet hoztam a Földre, s mi mást akarnék, mint hogy ez mielőbb fellobbanjon!" 1983-ban avatta boldoggá – szent II. János Pál pápa a nővért, majd kiadta a „Dominum et Vivificantem" (Urunk és Éltetőnk) című enciklikáját a Szentlélekről. ■

Elkészült a Passió folytatása

Feltámadás

címmel

Jim Caviezel, aki a Passió című filmben Jézus ábrázolásával megdöbbentette a világot, most megerősítette, hogy Mel Gibson rendezővel elkészítették a folytatást Feltámadás (The Resurrection) címmel, és azt jósolja, hogy „ez a történelem legnagyobb filmje lesz".

Mel Gibson szerint a feltámadás nagy téma. „Ezt úgy igyekszünk bemutatni, hogy ösztönző és felvilágosító film legyen, és ha lehetséges, anélkül vessen új fényt, hogy valami furcsa dolog jönne ki belőle" – fogalmazott.

Január elején Chicagóban Caviezel bátorságra buzdította a katolikus fiatalokat:

„Szeretném, hogy legyen bennetek bátorság belépni ebbe a pogány világba, hogy **félelem nélkül meg tudjátok vallani hiteteket a nyilvánosság előtt**. A világnak szüksége van olyan harcosokra, mint Szent Pál és Szent Lukács, akik a nevüket, jó hírüket tették kockára, hogy átadják a világnak a hitet, a Jézus iránti szeretetüket."

„Isten mindannyiunkat arra hív, hogy nagy dolgokat tegyünk. De hányszor nem válaszolunk a hívására? – folytatta. – **Ideje, hogy nemzedékünk elfogadja** ezt a meghívást, **Isten hívását**, aki mindannyiunkat arra buzdít, hogy **teljesen adjuk át Neki magunkat, lássuk meg azt a szerető kezet, amely vezet az utunkon** és kezdjük elölről; böjtöljünk, elmélkedjünk a Szentíráson és vegyük komolyan a szentségeket."

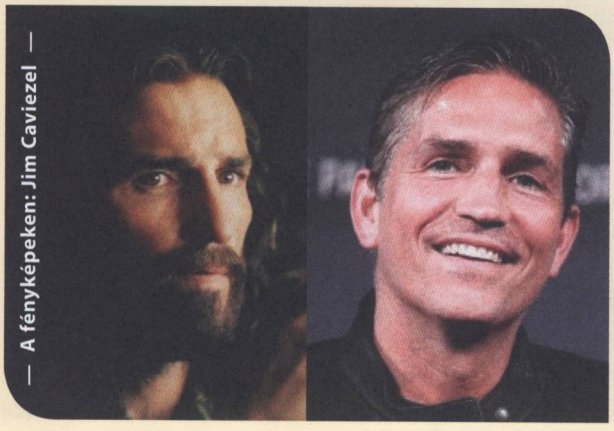
„A hanyatlás kultúrájában élünk" – figyelmeztetett Caviezel, felidézve Szent Maximilan Kolbe szavait, aki szerint a 20. század legnagyobb bűne a közöny volt. Rámutatott, hogy igaz ez a 21. századra is:

„**Le kell vetkőznünk magunkról ezt a közönyt, nem szabad tolerálnunk a gonosz pusztítását. Csak a Krisztus bölcsességében való hit tud megmenteni minket**, de ehhez az kell, hogy legyenek tettre kész harcosok, akik készek kockára tenni jó hírüket, nevüket és egész életüket is az igazságért."

Végül így buzdította a fiatalokat:

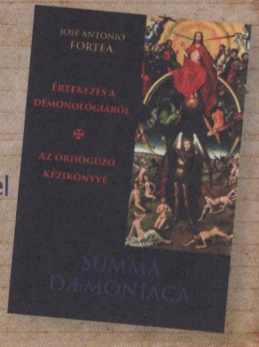
„Ne legyetek olyanok, mint ez a romlott nemzedék! **Legyetek szentek!** Nem azért lettetek teremtve, hogy másokhoz idomuljatok. **Arra születtetek, hogy mások legyetek és kiemelkedjetek.**"

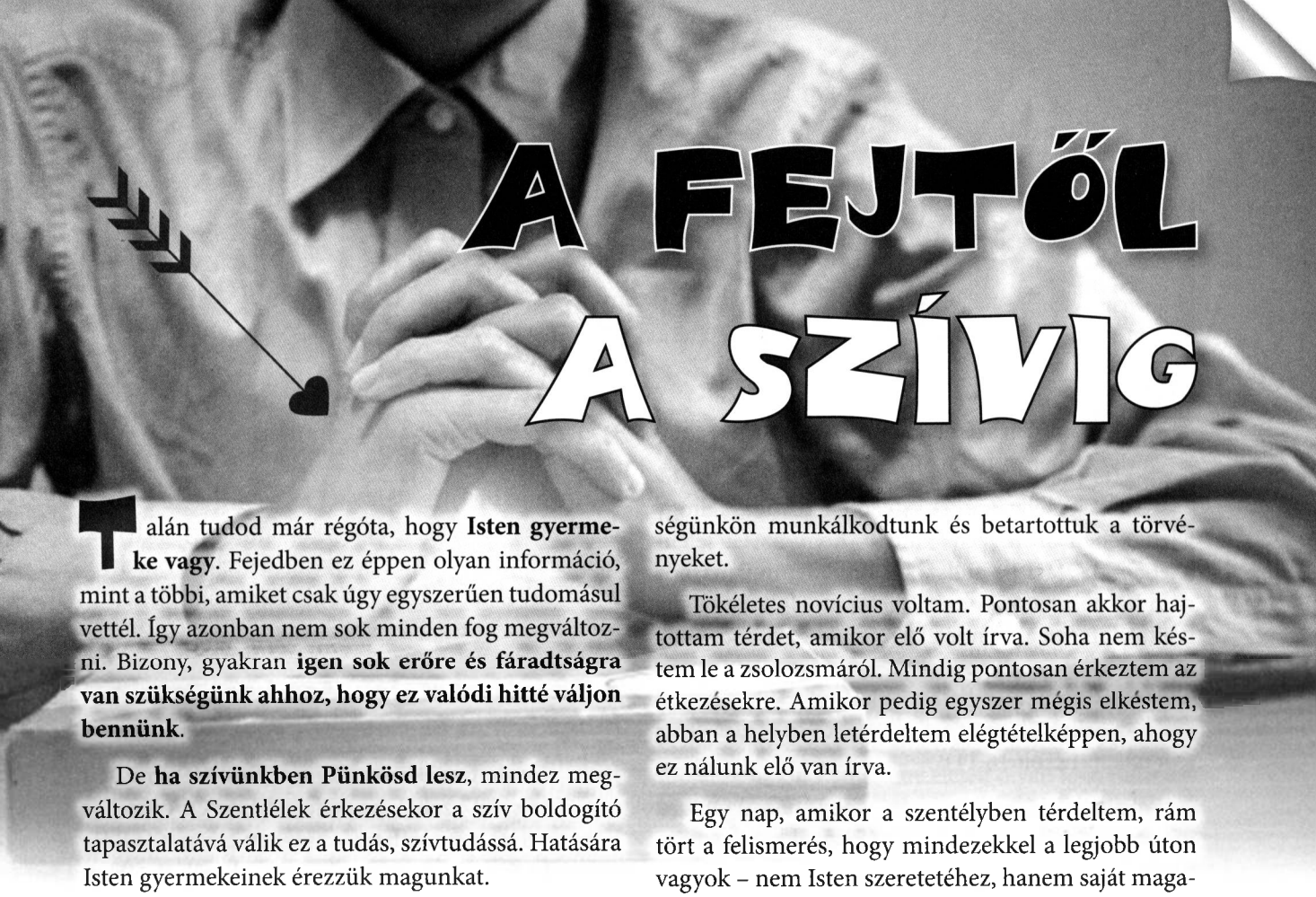
(Forrás: Aleteia)

— A fényképeken: Jim Caviezel —

Értekezés a démonológiáról – Az ördögűző kézikönyve címmel megjelent az Ihtys kiadó legújabb kötete.

A FEJTŐL A SZÍVIG

Talán tudod már régóta, hogy **Isten gyermeke vagy**. Fejedben ez éppen olyan információ, mint a többi, amiket csak úgy egyszerűen tudomásul vettél. Így azonban nem sok minden fog megváltozni. Bizony, gyakran **igen sok erőre és fáradtságra van szükségünk ahhoz, hogy ez valódi hitté váljon bennünk**.

De **ha szívünkben Pünkösd lesz**, mindez megváltozik. A Szentlélek érkezésekor a szív boldogító tapasztalatává válik ez a tudás, szívtudássá. Hatására Isten gyermekeinek érezzük magunkat.

„Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy ISTEN FIAI VAGYUNK."
(Róm 8,16)

Már nem kell magunkat megerőltetnünk, belülről érezzük, hogy kik vagyunk. Hatalmas boldogság! Ezzel sok minden megváltozik. Istent többé már nem érezzük fenyegetőnek, hanem olyasvalakinek, aki – mint édes szüleink – életünk boldogságának gondját viseli. Isten Atyaként boldog, ha mi is azok vagyunk. Ezen kívül még több is történik: óriási védett tér nyílik meg számunkra.

Az egész világegyetem az Atya kezében van, már nem kell tőle félnünk! Soha, még halálunkban sem eshetünk ki a tenyeréből.

A Szentlélek érkezésekor sok minden megváltozik. Richard Rohr ferences atya így élte meg a Pünkösdöt:

„Noviciátusi időm alatt Isten kedvéért lehetőség szerint mindenféle jó dolgot cselekedtünk. Üdvösségünkön munkálkodtunk és betartottuk a törvényeket.

Tökéletes novícius voltam. Pontosan akkor hajtottam térdet, amikor elő volt írva. Soha nem késtem le a zsolozsmáról. Mindig pontosan érkeztem az étkezésekre. Amikor pedig egyszer mégis elkéstem, abban a helyben letérdeltem elégtételképpen, ahogy ez nálunk elő van írva.

Egy nap, amikor a szentélyben térdeltem, rám tört a felismerés, hogy mindezekkel a legjobb úton vagyok – nem Isten szeretetéhez, hanem saját magaméhoz. Igazi nagy elégedettséggel tekintettem magamra, a tökéletes novíciusra. Tudatában voltam, hogy példamutató ferences válik belőlem.

Ez a nap, ez a pillanat minden másnál jobban megmagyarázza, miért vagyok itt: Isten világosan megérttette velem, hogy épp olyannak szeret, amilyen vagyok. Semmit sem kell elérnem.

Ezen a napon szabadságra vezettek. Testemről láncok repültek szerteszét. Egyszerre csak világossá vált, hogy emberi voltomért nem kell bocsánatot kérnem, nem szükséges elnézésért esdekelnem azért, aki vagyok, és fölösleges bizonygatnom novícius-mesteremnek és társaimnak, hogy érek valamit. Isten gyermeke vagyok, vígan járhatom utamat.

Elindulhattam, hogy Istenhez emeljem szívemet, és tudtam, hogy néha meg fogok botlani. Mégis ez valahogy mostantól lényegtelen volt.

Isten szeret engem és csak ez számít!

Így történt lelkem megkeresztelése."

Leo Tanner

A Szentlélek személyes jellemvonásai

A hogy minden személynek megvannak a személyes jellemvonásai, úgy a Szentléleknek is.

Az Ő személyiségének egyik jellemvonása, hogy jelenlétében **öröm** van. Tudtad, hogy az Úr jelenlétében eksztázisba tudsz kerülni? Semmi máshoz nem hasonlítható örömöt élhetsz át. Ha már valaha is eltalált téged a Szentlélek ereje, akkor tudod, hogy nincs a világon olyan dolog, ami ennél jobban fel tudna frissíteni. Ez teljesen igei, mert a Biblia beszél arról az örömről, amit a Szentlélek ad: *„teljes öröm van nálad"* (Zsolt 16,11).

A Szentlélek személy, ezért meg is tudod Őt szomorítani. Amikor nem hallgatsz Rá, akkor megszomorodik. Ő az Igazság Lelke, ezért mindig megpróbál a helyes irányba vezetni. Amikor a saját utadon akarsz járni és azt mondod Neki, hogy „hagyj békén", akkor megakadályozod abban, hogy betöltse elhívását az életedben.

Hányszor fordult már elő, hogy bajba kerültél és a Szentlélek megpróbált előtte megállítani, de te nem figyeltél Rá? Azt gondoltad: „Isten biztosan haragszik rám." Isten nem haragszik rád, Jézus sem haragszik rád, hanem szívükön viselik a sorsodat. A Szentlélek viszont szomorkodik miattad, amikor nem veszed észre vagy figyelmen kívül hagyod a vezetését.

A János 3-ban Isten egy csodálatos képet ad a Szentlélekről Nikodémus történetében, aki éjszaka kereste fel Jézust és megkérdezte, hogyan születhet újjá. A beszélgetés során Jézus a Szentlelket a szélhez hasonlította: *„A szél ott fúj, ahol akar"* (Jn 3,8). A szelet érezzük, de nem látjuk. Hasonlóképpen a Szentlelket is érezhetjük, de nem látjuk.

Amikor a Szentlélek beköltözik a szívedbe és bizonyságot tesz arról, hogy Jézushoz tartozol, akkor a szélhez hasonlóan meghajlít és irányít téged; a testi szintről a természetfeletti szintre vezet. Amikor elmondod az embereknek, hogy újjászülettél, akkor lehet, hogy nem értik, mit akarsz ezzel mondani, viszont amikor látják, hogy a Szentlélek „szele" fújja, hajlítja, irányítja az életedet, akkor tudni fogják, hogy van benned valami különleges.

Az Ezekiel 37,9-10 szerint a lélek „lehelete" rászállt azokra, akik halottak voltak és életre keltette őket! Amikor újjászülettél és a Szentlélek rád lehelt, életet adott neked. Néha úgy jön, mint egy szélvihar, néha pedig úgy, mint egy gyengéd szellő. A tanítványok úgy születtek újjá, hogy Jézus rájuk lehelt és azt mondta nekik: *„Vegyétek a Szentlelket"* (Jn 20,22).

A Szentlelket Jézuson keresztül lehet kérni és megkapni

Jézus elmondta nekünk, hogy a Szentlélek mit tett rajta keresztül azáltal, hogy felruházta Őt erővel és képessé tette a szolgálatra – emellett tanított is Róla és ezzel a Szentlélek elérhetővé vált a hívők életében.

Ahhoz, hogy a Lélek a földön maradhasson és itt tartózkodhasson, Neki – Jézushoz hasonlóan – szüksége volt egy helyre, ahol megszülethet. Pünkösd előtt a Szentlélek senkin nem maradt meg, csak Jézuson. Pünkösd napján azonban a Szentlélek eljött a földre és megszületett az emberek életében is. Már nemcsak „jött és ment", hanem az emberek életében „vett lakozást".

Amikor újjászülettél, a Szentlélek megszületett benned. Jézus azt ígérte a János 14,16-ban, hogy elküldi a Szentlelket, hogy *„...mindörökké veletek marad"*. Akár „jó" vagy, akár nem, akár érzed Őt, akár nem, akár hiszed, akár nem, a Szentlélek veled van minden időben!

Egyikünk sem tudja az Atya akaratát cselekedni a Szentlélek ereje nélkül. Szent életet akarunk élni, kezünket a betegekre akarjuk tenni, tanítani és prédikálni akarunk, azt akarjuk, hogy jó férjek és feleségek, jó szülők legyünk, mindezek a dolgok azonban nem lehetségesek a Szentlélek ereje nélkül. Elengedhetetlenül fontos, hogy megismerjük, ki is a Szentlélek, mit tesz és hogyan kapcsolódhatunk Hozzá. Szerencsénkre Jézus példája előttünk van, hogy útmutatást adjon; Ő tökéletes példája az olyan embernek, akinek az életében a Szentlélek ereje teljes mértékben megnyilvánult.

Égető szükséged van arra az erőre, amit Ő az életed minden pillanatában elhoz számodra és szükséged van az Ő szabadságára is: *„...ahol az Úr Lelke, ott a szabadság”* (2Kor 3,17). Ha beteg vagy, Ő megszabadít. Ha szegény vagy, meg tudja tölteni a pénztárcádat. Ha egy nehéz helyzetben bölcsességre van szükséged, Ő az Igazság Lelke. A Szentlélek szabadságot akar hozni életed minden területén.

Miután Jézus meggyőzte az embereket arról, hogy fogadják el a Szentlelket, lehetővé is tette, hogy megkapják. Azt mondta: *„Ha szerettek engem, megtartjátok parancsaimat. Én pedig kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad nektek: az igazság Lelkét, aki mindörökké veletek marad”* (Jn 14,15-16). Ahhoz, hogy a Szentlélek elérhetővé váljon számunkra, Engesztelésre volt szükség – arra, hogy Jézus ártatlansága és a mi bűnös voltunk helyet cseréljen. Jézus az életét adta azért, hogy megkaphassuk a Szentlelket.

Ha nehéz helyzetbe kerülünk, a legelső dolog, amit tennünk kell az az, hogy Lélekben imádkozunk. A Róm 8,26-27 azt mondja: *„Gyöngeségünkben segítségünkre van a Lélek is, mert nem tudjuk, hogyan imádkozzunk helyesen. A Lélek azonban maga könyörög helyettünk szavakba nem foglalható sóhajtásokkal. Aki vizsgálja a szíveket, tudja, hogy mit kíván a Lélek, mert Isten tetszése szerint jár közben a szentekért.”* A Szentlélek ismeri gyengeségeinket és erőtlenségeinket, ezért közbenjár értünk az imanyelvünkön keresztül. Tökéletes imát mond el, Isten pedig meghallja, meghallgatja a saját Lelkét pontosan olyan gyorsan, mint ahogy te is meghallod a saját hangodat, amikor beszélsz.

Hogyan kommunikáljunk a Szentlélekkel?

Jézus elküldte nekünk a Szentlelket azért, hogy megismerhessük Őt és kommunikálhassunk vele. Szükségünk van rá, hogy beszéljen hozzánk, miközben mi hallgatjuk és válaszolunk Neki. Közeli, személyes barátként ismerhetjük meg Őt.

Isten végtelen Szellemi létező, és mivel te is az Ő hasonlóságára lettél teremtve, neked is van szellemi részed. Tulajdonképpen az ember három részből áll: test, lélek, szellem. A lelkedhez tartozik az értelem, az akarat és az érzelmek koordinálása. Talán már gondolkodtál rajta, hogy miért van szellemi lényed, és az mire is jó. A szellemed az a részed, ahová a Szentlélek beköltözik és az a „hely”, ahol Istennel kapcsolatot teremthetsz. A 2Mózes 33,11 azt mondja: *„Az Úr pedig beszélt Mózessel, szemtől szembe, úgy, ahogy az ember a barátjával szokott beszélni.”* A Szentlélek így akar kommunikálni velünk, *„ahogy az ember a barátjával”.*

A Szentléleknek az a legnagyobb vágya, hogy kommunikáljon veled: *„...Isten bensőjét sem ismeri senki más, csak Isten Lelke. Mi nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istentől eredő Lelket, hogy megismerjük, amit Isten nekünk ajándékozott”* (1Kor 2,11-12).

Vannak, akik megpróbálnak az érzékszerveiken keresztül kommunikálni Istennel. Érezni akarják Őt, megérinteni, megízlelni vagy érezni az illatát. Előfordul ugyan, hogy Isten megérinti az érzékszerveidet, a tested azonban nem úgy van megtervezve, hogy Vele kommunikáljon.

Vannak olyan keresztények is, akik az érzelmeiken keresztül akarnak kommunikálni Istennel. Időnként a Szentlélek felkavarja az érzelmeinket – az Úr öröme megnevettet minket vagy sírunk jelenlétének fenségében. Ha azonban Istennel való kapcsolatodat az érzelmeidre alapozod, amelyek változóak akárcsak az időjárás, akkor keresztény életed olyan lesz, mint egy hullámvasút. Az érzelmeid nem elég megbízhatóak ahhoz, hogy rajtuk keresztül kommunikálj Istennel.

A legnagyobb kísértés bizonyos emberek számára az, hogy az elméjükkel közelítsenek Isten felé. Az az elhívásunk, hogy az elménket az Ige által megújítsuk. Mindig izgatottak leszünk, amikor Isten Igéjéből új kijelentéseket kapunk, de tévedés lenne azt gondolni, hogy a kijelentés az elménkből jön és nem pedig az elménkbe jön a Szentlélektől. Az elme területe az, ahol szembesülünk az ellenségünkkel, az ördöggel és győzelmet aratunk fölötte. Az elme azonban túlságosan korlátozott ahhoz, hogy kommunikáljon Istennel. Csak egy olyan részünk van, amely alkalmas arra a feladatra, hogy kommunikáljon Istennel és ez a szellemünk: *„...az emberben a szellem s a Mindenható lehelete az, ami okossá tesz”* (Jób 32,8).

Az 1Sámuel 10,6-ban egy példát láthatunk arra, hogyan kerülhetünk közel Istenhez azért, hogy szólni tudjon hozzánk: *„Ekkor téged is megszáll az Úr lelke és prófétálni fogsz velük, s más emberré változol.”*

Ez a vers Saulról szól, arról az emberről, akiből Izrael első királya lett. Sámuel próféta felkente őt, és a 9. vers szerint Isten Saulnak új szívet adott. Nézzük meg, mi történt ezután Saullal: *„Eljutottak a fent említett halomhoz is, és ott, íme, egy sereg próféta jött vele szembe, és őt megszállta Isten lelke, s prófétált közöttük. Amikor azok, akik őt tegnap is, tegnapelőtt is ismerték, látták, hogy ő a próféták közt van és prófétál, azt mondták egymásnak: »Mi történt Kís fiával? Hát Saul is a próféták közt van?«”* (1Sám 10,10-11)

Az 5. versből megtudjuk, hogy ezek a próféták, akikkel Saul találkozott, Istent imádták. Hiszem, hogy amikor Saul találkozott velük, ő is elkezdett velük együtt énekelni, és miközben imádták Istent, a Szentlélek elkezdett mozogni közöttük, Saul pedig elkezdett prófétálni. Az imádás az egyik legjobb mód arra, hogy növeld az érzékenységedet a Szentlélek hangjának irányába. Az imádás segít a figyelmedet Istenre fordítani, miközben gondjaid és kívánságaid háttérbe szorulnak. Az imádás olyan valami, amit csinálsz, nem pedig olyan dolog, ami csak úgy történik veled. Az imádás akár a *„dicséret áldozata"* is lehet (Zsid 13,15).

Arra lettél teremtve, hogy Istent imádd. Neki nincs szüksége az imádásodra, bár az kedves előtte; neked viszont szükséged van rá, hogy imádd Őt. A Mennyet betölti Isten dicsérete, és egy nap *„meghajol minden térd"*, hogy imádja Őt (Róm 14,11). Úgy lettél megalkotva, hogy szükséged legyen az Istennel való közösségre, ami csak az imádáson keresztül tud megvalósulni. Isten imádása a legmagasabb szintű kommunikáció. Az izraeliták imádták Istent. Miután Mózes kettéválasztotta a Vörös-tengert és kivezette Izrael fiait a szabadságra, ők dicsérték és imádták Istent a szabadulásukért. Mózes és Miriám vezették az imádást, és elkezdtek énekelni, táncolni és játszani a hangszereiken Istent dicsérve, a Szentlélek pedig prófétált rajtuk keresztül azokról a győzelmekről, amelyeket Isten majd ad nekik, ahogy birtokba veszik az „Ígéret földjét" (2Móz 15).

Dávid király is imádta az Urat. Az egész Ószövetségben talán ő volt az, aki a leginkább megértette a Szentlelket, a legjobban ápolta Vele a kapcsolatot és gyönyörködött Benne. Miután kiderült, hogy házasságtörést és gyilkosságot követett el, csak egy dolog foglalkoztatta, azért könyörgött Istenhez, hogy ne vegye el tőle a Szentlelket (51. zsoltár). A zsoltárok írójaként Dávid mestere volt az imádás művészetének, Istent dicsérő ember, aki élvezetét lelte abban, ha Istent imádhatta. Nem akarta elveszíteni meghitt kapcsolatát a Szentlélekkel.

M. H.

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: »Újra kell születned!« (Jn 3,7) 3
Merlin Carothers: Hinni tanulni 4
Mit jelent meghalni önmagadnak? 6
N. N.: A Lélek érintése – Tanúságtétel 7
dr. Dienes Valéria: Az ima (V/4. rész) 8
B. G.: A Lélek gyümölcse: a hűség 10
Karl Rahner: Jöjj, Atya és Fiú Lelke! 11
Nemes Ödön S.J.: A mélyebb imaélet feltételei (II/2. rész) 12
Elkészült a Passió folytatása Feltámadás címmel .14
Leo Tanner: A fejtől a szívig 15
M. H.: A Szentlélek személyes jellemvonásai 16

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- MEGJELENT a Marana Tha sorozat legújabb kiadványa: a nagysikerű 1. kötet után már kapható az erdélyi tanúságtételekből összeállított 2. kötet **„Jézus él és velünk van"** címmel. Ára: 2000 Ft. Kapható az Emmausz Irodában és a katolikus könyvesboltokban.

- 2019. május 13. és 18. között **Szent István Könyvhét** lesz a Ferenciek terén. Május 14-én 16 órától **Bajcsi Tibor**, a ***Jézus él és velünk van*** című könyv riportere, az erdélyi Mária Rádió munkatársa **dedikálja új könyvét**, 17 órától a Stephanus Könyvesházban könyvbemutatót tart.
- Akik **adójuk 1%-át** Alapítványunk céljaira szeretnék felajánlani (Marana Tha 2000 Alapítvány), szíveskedjenek feltüntetni a 19622309-243 adószámot. Köszönjük!

MARANA THA A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség
Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőség címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

Bíznunk kell Istenben ***mindazért, ami még meg sem történt***! Vajon meg fogja válaszolni imáinkat? Ez az a kérdés, amit el kell felejtenünk. Ha megtanuljuk követni ezt a nehéz szabályt, szélesre tárjuk az ajtót Előtte, hogy mindig megtehesse, ami a ***legeslegjobb számunkra***. Ami ***Isten szerint a legjobb***, mindig ***az a legjobb!*** Ha ezt megtanuljuk, az nagy örömöt fog jelenteni számunkra!

(Részlet Merlin Carothers: Hinni tanulni című írásából, ami az újság 4. oldalától olvasható.)

Ára: 250 Ft

„Örvendjenek az egek, ujjongjon a föld,
zúgjon a tenger s ami betölti azt;
vigadjanak a mezők és minden,
ami rajtuk van! Ujjongjon akkor az erdő
minden fája az Úr előtt, mert eljön,
eljön hogy megítélje a földet.
Igazságban ítéli meg a föld kerekségét,
s a népeket hűsége szerint.”

(Zsolt 96,11-13)

